

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Pf.VIII.24.544/2023/3.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Suba Ildikó bíró

Dr. Tánczos Rita bíró

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Keresztesi Márta egyéni ügyvéd

cím2

Az I. rendű alperes: alperes1

cím1

Az I. rendű alperes képviselője: Lovász Andrásné dr. egyéni ügyvéd

cím3

A II. rendű alperes: alperes2

cím4

A III. rendű alperes: alperes3

cím4

A II. és III. rendű alperesek képviselője: Dr. Vincze Gergely egyéni ügyvéd

cím5

A per tárgya: elővásárlási jog megkötése miatti hatálytalanság

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A fellebbezéssel érintett határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.784/2022/2.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.784/2022/2. számú végzését hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Ítéltáblát új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A Fővárosi Ítélőtábla a 4.Pf.20.784/2022/2. számú végzésével a felperes fellebbezését visszautasította. Végzésének indokolása szerint a felperes elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezése nem felelt meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 371. § (1) bekezdés b) pontjában és a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt követelményeknek, mert felhívás ellenére nem terjesztett elő határozott,összecszerű kérelmet, a perköltség mérséklésére vonatkozó kérelme csupán %-os mértéket tartalmazott.

[2] A felperes a fellebbezésében az ítéletábla végzésének megváltoztatását és a fellebbezése érdemi elbírálására történő utasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen az ügy érdemében hozott határozat megváltoztatását, másodlagosan pedig az alperesek jogi képviselői részére az elsőfokú eljárásban megállapított perköltség összegének mérséklését kérte. Ez utóbbi kérelmet arra az esetre terjesztette elő, amennyiben fellebbezése nem megalapozott, tehát járulékos jelleggel, mint eshetőleges fellebbezési kérelmet. Másodlagos kérelmében az ügyvédi munkadíj mérséklését kérte akként, hogy a csökkentés mértékét nem jelölte meg, hanem azt az eljáró másodfokú bíróság mérlegelésére bízta.

[3] A felperes álláspontja szerint a perköltség megállapítása iránti kérelem, különösen annak összecszerű meghatározása nem tárgya a keresetnek és a fellebbezésnek sem, az megfelel a Pp. 81. § (2) bekezdésében foglalt feltételeknek. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság végzése nem összecszerűen megjelölt kérelem előterjesztésére, hanem szó szerint a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjának idézésével a jogszabályban foglalt követelmények teljesítésére hívta fel, amelynek határozott fellebbezési kérelme megfelelt. Utalt arra is, hogy a jogszabályok is több helyen alkalmazzák a költségek megállapításának %-os módját, kérelmében pedig a kiindulási összegek szerepeltek, ezért annak megállapítása ezen a módon lehetséges volt.

[4] A felperes érvelése szerint mivel fellebbezése elsődleges érdemi és másodlagos, a perköltség mérséklésére vonatkozó kérelmeket tartalmazott, az ítéletábla visszautasító végzése a Pp. 115. § (5) és (6) bekezdéseibe, valamint a 176. § (3) és a 366. § (2) bekezdéseibe ütközik. Több fellebbezési kérelem tekintetében ugyanis nem alkalmazható az a szabály, hogy valamely kérelem hiányos volta miatt – a keresetlevéllel azonosan - az egész fellebbezés elutasítható. Az eljárási rendelkezések csupán abban az esetben teszik lehetővé az eredménytelen hiánypótlási felhívás után a beadvány visszautasítást, ha a hiányos tartalom a beadvány elintézését gátolja. A Pp. 371. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek eleget tett, a hiánypótlási felhívást teljesítette, így fellebbezése elutasítása jogszabálysértő volt.

[5] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozott.

[6] A Pp.391. § (1) bekezdése szerint a végzés elleni fellebbezés tárgyában a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül határoz, azonban a feleket a szükséghez képest meghallgathatja. Jelen esetben a Kúria a felek meghallgatását nem tartotta szükségesnek, ezért a fellebbezésről tárgyaláson kívül határozott.

[7] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a – (2)–(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja.

[8] A felperes a fellebbezésében helytállóan utalt arra, hogy a másodfokú bíróság végzése ellentétes a Pp. 115. § (5) és (6) bekezdésében, valamint 176. § (3) bekezdésében és 366. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel. A Pp. 115. § (6) bekezdése ugyanis a beadvány hiánypótlást követő elutasítását csak abban az esetben teszi lehetővé, ha e körben a beadvány - adott esetben a fellebbezés - a hiányos tartalom elintézését gátolja. A felperes elsőfokú ítélet ellen beadott, a perköltség mérséklésére vonatkozó és %-os mértékben meghatározott fellebbezési kérelme az érdemi elbírálást nem gátolta. A pertárgy értéke a peres eljárás alapján megállapítható volt, így az előterjesztett igény, amelynek alapjául egyrészt a Pp. 81. § (2) bekezdése, másrészt pedig a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szolgált, lehetővé tette a másodfokú döntés meghozatalát.

[9] Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét, elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. A fél beadványainak formális elbírálása, a túlzott formalizmus nem felel meg a Pp. alapelvek alapján történő alkalmazásának. A fél tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét eredményezné ugyanis, ha a bíróság a %-os mértékben meghatározott kérelmét nem vizsgálná, továbbá nemcsak az Alaptörvény – az igazságszolgáltatással összefüggő jogok átfogó rendszerét biztosító – XXVIII. cikkét, hanem Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét is sértené. Az Emberi Jogok Európai Bírósága számos határozatában kifejtette egyrészt, hogy a jogorvoslati lehetőségeknek az érintett számára hozzáférhetőnek, ténylegesnek és hatékornak kell lenniük [Vö. Cardot & Franciaország (11069/84.), 1991. március 19.], másrészt, hogy a „túlzott formalizmus” ellentétes lehet a tényleges és hatékony bírósági eljáráshoz való jog biztosításának követelményével [Vö. pld EJEB Meftah és mások & Franciaország (32911/96., 35237/97. és 34595/97.), 2002. július 26.; Softransavto Holding & Ukrajna (48553/99)., 2022. július 15.].

[10] Mindezek alapján megállapítható, hogy a perköltség mérséklésére vonatkozó kérelem %-os módon történő meghatározása nem alapozza meg a fellebbezés visszautasítását, ezért a Fővárosi Ítéltábla tévedett, amikor az erre irányuló járulékos fellebbezést visszautasította.

[11] A fentiekre figyelemmel a Kúria – a Pp. 365. § (2) bekezdésének d) pontjában foglalt jogkörében eljárva - a Fővárosi Ítéltábla végzését a Pp. 389. §-a irányadó 381. §-a alapján hatályon kívül helyezte, és a Fővárosi Ítéltáblát új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[12] A jelen eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés b) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának a fellebbezési illeték viseléséről nem kellett rendelkeznie.

[13] A végzés ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 406. § (1) bekezdés d) pontja kizárja.

Budapest, 2023. június 7.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Suba Ildikó s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró